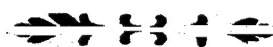

ફડકતા કંવાલ ઉર્ફે પુલપુલા માશુક.

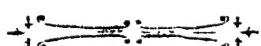
શબ્દર.

લીખે' હમે તે' શબ્દર પુર તાસીર,
દેખે' અવલમ ખુબ તા આખીર,
ફસાના દેખકર અશશાન્તી તપાવત ફડકતી હે
અમનમે' બેઠે કર અખ શાખ પર ખુલખુલ
ચલેકતી હે.

છપાનેવાલા આર ઇન્તેખાખ કરનેવાલા,
અલ્લારખા અખદુલલતીફ ફેરીવાલા.

પ્લેહાઉસ—મુબદ્દ.

પહેલી ખાર. સર્વે દક્ક આધીન. કાપી ૨૦૦૦
સંવત ૧૯૭૩ સને ૧૯૧૭

Printed by Motilal Ganpatram in
The MANHAR Printing Press
Pankor Naka-AHMEDABAD.

કીમત, સીફ્ દો આના.

મહમદ ઉસ્માન આકીલ અહેમદાબાદી,

ધનસાન કે જસ્મો જામે મૌલા બદનમે તુ હય
પહેલુ મે દીલ જગરમે હર અનુઅતનમે તુ હય
બુલબુલમે ગુલમે ગુનચએ સરવે ચમનમે તુ હય
મહેફીલમે અંબુમનમે સમઅ વ લગનમે તુ હય
ચંપા ચંબેલી બેલા ઔર નસતરનમે તુ હય
ગુલબુટેમે કલીમે ઔર યા સમનમે તુ હય
ફરહાદ કેસ લૈલા શીરી સખુન મે તુ હય
મસજીદમે મંદરોમે ખસ્તી વ ખનમે તુ હય
અંદાજમે અદામે ઔર બાંક પનમે તુ હય
ખુબી મે ખુબરમે હુસ્નો ફખનમે તુ હય
ઝાહીદમે મુત્તકીમે આખીદકે મનમે તુ હય
ગખર મુસલમાન કાફીર ઔર ખરહમનમે તુ હય
કુદમે કરખલામે યસરખ કે ખનમે તુ હય
જરારમે જરીમે શમશીર ઝનમ તુ હય
રાહતમે ઔસો અશરત ચૈનો અમનમે તુ હય
આકીલ કે દરદો ગમમે, રંજો મહનમે તુ હય

કુવાલી કુવાલ મહેતાબખાં આગરા.

તેરે જોગમે પહેની કફની મેરે બાંકે જવાન મદનીયે
યેમય બોલુંગા રાજે મહેશર વોહ આતે હંચ બાંકે સરવર
તુમ દવરોજ વેશે કરની મેરે બાંકે જવાને મદની
નુર ટપકા નઝરસે પટકા નીકલા હય કમરસે
અદ્દાહરે નાજુક બદની મેરે બાંકે જવાન મદની
મેરે બાંકે રંગીલે સૈયાં મય પડુ તોરે પૈયાં
કીજે ન મોરી દીલ શીકની મેરે બાંકે જવાને મદની
હરશલ મે તેરી બુ હય હર રંગમે તુહી તુ હય

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૯-૭૩ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૬૬૬૮૧/૬૯૫૧૮

વિષય ૬૭૬૮:૭૧

તુઝે ચંપા કહુ વા સમની મેરે બાંકે જવાને મદની
 હક નૈન કે તારે આબ આબડ કે સહારે
 રખતીહુ તેરી લજની મેરે બાંકે જવાને મદની
 મય રખતીહુ ચેહ પુરકત કચુંકર નીલેગી ઉલ્કત
 મય હુ હીંદી તુ હય મદની મેરે બાંકે જવાને મદની
 શાયકકો હો જો રોજો મહેશર સમઝુગા વતનસે બડકર
 અલ્લાહરે ગરીબુલવતની મેરે બાંકે જવાને મદની

કવ્વાલી (કવ્વાલ મજબુલ રહેમાન)

આમાદ એ કલે મન આં શોખ સીતમ ગારે
 ઇં તુરફ તમાશા ખીં ના કરદે ગુનાહગારે,
 ગર નામો નીશાને મન પુરસદ બગો કાસીદ
 આવારએ મજનુને રૂસવા સરે બાઝારે
 અય ઇસીએ ખીમારાં અજ હીજરતો રંબુ રમ
 શાયદ ન ખબરદારી અજ હાલતે ખીમારે
 ખવાહી કે શફા બાશદ ખીમારે મોહબ્બતરા
 ચક જુરઆ ખુદારા દે અજ શરબતે દીદારે
 અજકુચએ માશુકા બાસાઝ મુનીર આયદ
 સર બ કફે જાં બર લખ દીલદાર બઅયયારે

કવ્વાલી (કવ્વાલ વજીર બંબાઈ)

પસંદ આઈ ન કોઈ સકલ પર સુરત મોહંમદકી
 હમારે દીલમેં છુપકર રેહ ગઈ હસરત મોહંમદકી
 ન હમ દોઝખમે જાએંગે, ન હમ જન્નતમે જાએંગે
 ખડે દેખા કરેંગે હશ્રમે સુરત મોહંમદકી
 મુઝીકો અય પ્રીશારે કબ્ર સદમે દેયા અજાયત દે
 જરા દીલ બચાના ઇસમે હય હસરત મોહંમદકી
 મદીનેકી તરફ લોગોંકો જખ જાતે હુએ દેખા
 હમારે દીલકો તડપાને લગી ઉલ્કત મોહંમદકી
 લહહસે અય ફરીશતો તુમ કહાં જાતે હો બૈઠોલી

જહા તસકીન હો ખાંતેં કરો હજરત મોહંમદકી
 ગુલોને રંગ તારોને જીયા રોઝે અજલ માંગી
 પુકારા દીલ મેરા દે યા ખુદા ઉલકત મોહંમદકી
 શ્રીઝા જલદી કયામત આએ નીકલે આરજુ દીલકી
 પડેંહ સલ્લે અલાહ હમ દેખકર સુરત મોહંમદકી
ગરબી દરશાને ખવાળ ગરીબુન નવાઝ
 સખી ચાલોની અજમેર શહેર ત્યાં રંગરસીયા છે
 સખી હીંદ વલી સરદાર હીંદમાં વસીયા છે
 દોહા.

ખવાળ ખવાળ પીર છે ખવાળ અતાએ રસુલ
 હાથ જોડી અરજ કરું છું મારી દુઆ કરો મકબુલ
 પીર મને મલ્યા છે
 દોહા.

ખવાળ ખવાળ પીર છે ખવાળના દરબાર
 હુંતો જાવું એકલો મેલી કોમ કુદુંબ ધરબાર
 પીર મને મલ્યા છે

દોહા.

મન્ના મકસદ હાસલ થયા, હજુમને બહુ આસ
 જ્યારત કરવા ઉતરું મને જાવું ફરીદ મીયાં પાસ
 પીર મને મલ્યા છે

દોહા.

મોદલી કમાલુદ્દીન કહે છે પીરનો ગુલામ
 સાચા પીરને માનીએ જેનું મુલકે મુલકમાં નામ
 પીર મને મલ્યા છે

કવાલી (છગન-ખરોડા)

દીલે શહીદકો તેગે જફાને મારલીયા
 કીશીકે ગમઝઓ નાઝો અદાને મારલીયા
 ના ચારા સાજી ચલી ઇશકમે તબીબોંકી
 મરીઝે ઇશકકો કામીલ દવાને મારલીયા

મસીડા દમ કબી મરતા ન મય કઝાસે લી
 તુમહારી ચશમ સીયા સુરમને મારલીયા
 અઝલસે સાથ થે ઉસ શાહે નાજનીકે હમ
 સદાએ નગમએ કાલુ બલાને મારલીયા
 યેહ નાઝ વ ગમઝા નહિ કીસી બુતમેં
 જહાંકો આપકી તીરછી અદાને મારલીયા
 કીસીસે ક્યા હો તમન્ના કીસીસે ક્યા હો ઉમીદ
 દગાસે મીલકે હમે આશનાને મારલીયા
 તુમહારી પાનકી સુરખીને કર દીયા હય શહીદ
 હમે સુરખીએ રંગે હીનાને મારલીયા
 તુમહારી ખફગીએ બેવજેહસે હય લબોપે જાન
 બલાઓ ગુસ્સા વ ભેરો જફાને મારલીયા
 હસા હય જુસકા જુગર મરગયા વહી જમીન
 ઓહ ઉસકી નાગની જુદ્દે દુતાને મારલીયા

ગજલ ઇસા મોતી-મુંબઈ

લાજમ યેહ ન થા તુમકો દીલ લે કે દગા કરના
 મહેરૂમ યે કીસ્મતકા ફીર કીસસે ગીલા કરના
 દીલબરકી ખુશી કરના યા દીલકા કહા કરના
 ઇસ ફીકરમે બેઠા હું બતલાઓ તો ક્યા કરના
 પડતે હંય તેરા કલમા જપતે હંય તેરી માલા
 અય હુસ્નકે પરમેશ્વર હમપરલી દયા કરના
 ઇજહારે તમન્નાપર કયું ખીંચતે હો ખંજર
 ક્યા મયને ખતા કી હય ઇન્સાફ જરા કરના
 છુપ જાએગા મહેશરમે ખુરશીદ ક્યામતલી
 તુમ રૂખસે જરા અપને પરદેકો જુદા કરના
 ઇજહારે તમન્નાપર કયું કોસ્તે હો ખંજર
 સુરી ન કબી યા રખ તુ ઉનકી જુઆ કરના
 દીલ મયને દીયા તુમકો ક્યા ઇશમે ખતા મેરી
 દીલ લેકે મુકર જાએ ઉસ સખસકા ક્યા કરના

ગશ ખાકે જો ગીરતાહું હસ હસકે લગે કહેને
આતા નહિ હમકો દામનસે હવા કરના
ઉસ ખુતસે ઇસા તુઝકો ઉમીદ વફાકી હય
પત્થરસે વફા કરના યા ઉસસે વફા કરના

કવાલી (કવાલ હખીખુલ રહેમાન અજમેર)

અબ દીલમે સમાઈ હય કે દીવાના બનેંગે
મજનુ'કી તરેહ અપને લી અફસાના બનેંગે
ઝાહીદસે કહો ખુદ્દમેહ હુરોંસે કરે ઐશ
મસ્તોંકે લીએ અર્શપે કાશાના બનેંગે
હમ ઇશકકે કાફીર હય જો પુજેંગે ખુતોંકો
કઅમે કે મકાનોંમે લી મય ખાના બનેંગે
મસ્તોંસે કહો આકે પીએ ખુબ શરાબેં
જનત કે મકાનોંમે લી મય ખાના બનેંગે
અય શમઅ રૂપે યાર ન જુદ્દેકોંકો ધુવાં દે
જલનંકે લીએ આયાહું પરવાના બનેંગે
અકબર હય અદબવાલે ઉનેહ મહફીલમેં ન લે જાવ
જો દેખેંગે ઉનકો વહી દીવાના બનેંગે

કવાલી શમશીર

રૂબસાદપે બલ ખાઈ હુઈ જુદ્દે દુતાં હય
યા ચાંદપે છાઈ હુઈ ઘનઘોર ઘટા હય
કયું જુન્દા ન હો જાએં શહીદાને મુહબ્બત
યા જૈબકીં ઝનકારમે જબ કુમકી સદા હય
વોહ તેગે અદા ખીંચકે મકતલ મેં ચલે હય
કયા જાને કે આઈ હુઈ કીસકીસ કજા હય
ખીમારે મોહબ્બતકો શફા હોગી તખીબો
નુરખેમે અગર શરખતે દીદાર લીખી હય
નીસ્બત દી તેરે ગેસુએ મુશકીકો ખુ તનસે
યે મુઝસે ખતા હો ગઈ ચેહ મેરી ખતા હય

અન્દાજ સીતમ નાઝ ગજળ કહેર હય ગમજે
 ઓર ઉરપે ચેહ તુરસ કે શમશીર અદા હય
 દીલ લોટ હુવા જતા હય હર સચેરપે વલ્લાહ
 આ કીલ તેરા મજમુન લી જાદુ હય બલા હય

કવ્વાલી (કવ્વાલ રહીમખાં ઉસ્તા નગર)

નહિ હય કુચ્છ મુઝકો ખોદ મહશર મોહંમદી હું મોહંમદી હું
 ગુનાહ લાખાં હી લે ચલા પર મોહંમદી હું મોહંમદી હું
 નહિ હય પુરશીશ કબ્રમે ડર શનાએગે કયા ફરીશતે આકર
 મય લે ચલુંગા કફનપે લીખકર મોહંમદી હું મોહંમદી હું
 મય કબ્રસે જીસ ઘડી ઉહુંગા તો નાઝ કરતા હુવા ચલુંગા
 બહીસ્ત લે જાએગી મનાકર મોહંમદી હું મોહંમદી હું
 ફરીશતે પકડેંગે આસીયોંકો તો મય ફહુંગા ન મુઝકો રોકો
 મુઝે પકડના જરા સંલલ કર મોહંમદી હું મોહંમદી હું
 બગલમે ઇમાન ગુનાહ સરપર ફહુંગા ખાલીકસે રોજ મહશર
 અગરચે ભારી હય યો જહસર પર મોહંમદી હું મોહંમદી હું
 અગરચે હું મય ખતાકા પુતલા તક્યલે હુજરતપે હય ભરોંસા
 રહુંગા સબ ઉમંતોંસે બડકર મોહંમદી હું મોહંમદી હું
 ન ગર્મ હો આફતાબે મહશર ડગ ન મુઝકો ચમક ચમક કર
 મેરા અદબ કર મેરા અદબ કર મોહંમદી હું મોહંમદી હું

ગજલ (શમશીર)

તેરી તેગે અદા હય ઓર મય હું
 કબ્રકા સામના હય ઓર મય હું
 મુઝે દેરો હરમસે કયા ગરજ હય
 કીસીકા નકશે પા હય ઓર મય હું
 અદા અંદાઝ ગમઝા નાજો ઇશવા
 ચે એક ફોજે દગા હય ઓર મંચ હું
 ચે કહેતી હય મુઝે શમશીરે અબર
 બસ અબ તેરા ગંલા હય ઓર મંચ હું
 શબે કુરકતમે આકીલ અપના હમદમ
 ખ્યાલે દીલ રૂખા હય ઓર મય હું

ગજલ (કંવાલ નથુ ભેધપુર

ખુતોં શાનોંપે બુદ્દેંકા બનાના કીસ્સે સીખા હય
 હ દોનો હાથમે કાલે ખીલાના કીસ્સે સીખા હય
 મેરે મહેમાં તેરે કુરખાં જરા ઈત્ના તો ખત્લાહે
 અદાસે ચશમ કે પરદેમે આના કીસ્સે સીખા હય
 ચેહ આદત છોડદો અપની જફાએં માર કાલેગી
 મેરી જાન ગએરકે ઘર આના જાના કાસ્સે સીખા હય
 નીશાને કબ્રકો ઠોકરસે કયું પામાલ કરતે હોં
 હમારે નકશે હસ્તીકો મીટાના કીસ્સે સીખા હય
 હમારે સામને ગએરેંકે પાસ આના ઓર જાના
 અસર ઇસ તરેહકી ખાતેં જનાના કીસ્સે સીખા હય

મુસ્તેઝાદ એજાઝ

શાહે શહેદા ખુશ હસખી ખુશ લકખી હય
 આલી નશખી હય
 લારેંખકે વોહ ઇખને અલી સીખતે નખી હય
 આલી નસખી હય
 હુરેં કહેને લગી મીલતેહી અય લશકરે આદા
 હય વોહ મેરા આકા
 જુસકી સજાઅતસે શજાઅતખી દખી હય
 આલી ન સખી હય
 ઇક્રારસે ફીરતે હો ખુદાસે નહિ ડરતે
 અચ્છા નહિ કરતે
 એક ખેઅદખી ઉન્કી તો શૌખે અદખી હય
 આલી ન સખી હય
 હય શાને શરાફત ચેહી હય જાને શરાફત
 હય કૌન શરાફત
 મક્કી મદની હાશમી વ મતલખી હે
 આલી નસખી હે

નીકલા સરે મયદાન જો ઈબને અસદુલ્લાહ

થરરા ગએ ગુમરાહ

કહેને લગે ખેસુખહ ચેહી સીખતે નખી હય

આલી ન સખી હય

કયામત અયાં સાફ હય તકરીરે સરાપા

તન્વીરે સરાપા

હર અપના ચેહ આઈનએ ખુલ અજખી હય

આલી ન સખી હય

નેઝેપે સર શાહકા અલ્લાહરે એજાઝ

આતીથી ચે આવાઝ

સુલતાને શહીદાં ચેહ ઇમામે અરખી હય

આલી ન સખી હય

કુવાલી (કુવાલ ખલીલ અજમેરી)

રાહે હકકી મોહમદ ખતાને લગા

પાસ ગુમરાહોકો ખુલાને લગા

સાફ કાબેસે ઉસને ખુતોંકો કીયા

લા ઇલાહાસે જુલમત ઘટાને લગા

ચેહ ખખર જખકે ઇખલીસકો મીલ ગઈ

કોહ પર શોર જાકે મયાને લગા

સખ જમા કરકે લશ્કરકો શયતાનને

ચેહ કહા હમપે કયા જુલમ આને લગા

દીન અહમદકી શોહરત હુઈ હર જગા

જેકે દુસ્મન થા વોહ સર કટાને લગા

ખુખ જાહીર કીયા દીન ઇસ્લામકો

કલમા પડનેકો હર કાફીર આને લગા

દસ્ત નાબુકમે લીયે તેગ ફાફક લી

• રોનક ઇસ્લામકી વોહ ખડહાને લગા

વોહયા મેરાજ મેં જખ હમારા નખી

પહેલે ઉમ્મતકો વોહ ખખસવાને લગા

સફળ સફળ સખ ફરીશોતે ખડે હોં ગએ
પાસ અઘ્ઘાહકે જખ વોહ જાને લગા
લા ખુશીશે તુ ઇમાન અય અખદુલ વહાખ
આખે રહેમત મોહમદ પીલાને લગા

કવ્વાલી (કવાલ અખદુલ ગફુર-પંજાબ)

દેખ વોહ બેવફા કહે કહેકે મુકરને વાલે
હુસ્ન અપને પે જરા નાઝકે કરને વાલે
ફાતેહા ગોરે ગરીબાંપે મેરી દે લીલાહ
ઇલ્તેબ આપસે કરતે હંચ ચેહ મરને વાલે
બેવફાઓંકો ન દીલ મુક્તમે દેના ચારો
સુનલો અય ગોરે ગરીબોંસે ગુજરને વાલે
દેખના એક નીગેહ લુત્ફ કરમસે કાતીલ
ભુલને વાલે હમેં યાદ ન કરને વાલે
વાહ કયા ખુખ લીખી આજ ગઝલ ચેહ શૌકીન
દેખકે સલ્લેઅલા કહેતે હંચ પડહને વાલે

ગજલ (દીદી-ખખઘ)

ઇન દીનોં જશે જનું હય તેરે દીવાનેકો
તૌક અંજુર લીયે આતે હંચ પહેનાનેકો
શહેરમે અપને ચેહ લેલાને મુનાદી કરદી
કોઈ પત્થરસે ન મારે મેરે દીવાનેકો
ખુને દીલ પીનેકો ઝૌર લખતે જુગર ખાનેકો
ચેહ ગીબ મીલતી હય જાન તેરે દીવાનેકો
મના કરતા હય મુઝે ચારકે ઘર જાનેકો
આગ લગ જાએ મસીહા તેરે સમજાનેકો
અય મુસન્વર તેરે હાથોંકી બલાઓં લેલું
ખુખ તસ્વીર બનાઇ મેરે દીખલાનેકો

ગજલ કવ્વાલ અખદુલ રહેમાન-અજમેરી

દીલ છીન નીગાહેં ચુરા કર ચલે

કોઈ પુછે ચેહ જાદુસા કયા કર ચલે

મુઝે છોડા તડપતા હુવા ખાકપર
 મેરે બનીબસે દામન બચા કર ચલે
 મેરે પહેલુમેં દમ ભર કે બચઠે તો કયા
 મેરા બનો જીગર સબ જલાકર ચલે
 ચેહ ખુશી હય તેરી ભીક દે યા ન દે
 તેરે દરકે ભીકારી સદા કર ચલે
 મય ગોરે ગરીબાં હુ એક હોલકા
 વોહ જો આએ તો મહેશર બપા કર ચલે

કવાલી (શમશીર)

મયને કહા અબરૂ હય ચેહ ઉસને કહા શમશીર હય
 મયને કહા તુકે મીઝગાં ઉસને કહા ચેહ તીર હય
 મયને કહા રૂખસારપે બલ ખાઈ હય જુલફે દુતા
 ઉસને કહા ચેહ આશકોંકે વાસ્તા ઝંજીર હય
 મયને કહા ખાકે કદમકે આપકે રખખું કહાં
 ઉસને કહા કહેલુલ બશરકે વાસ્તે અકસીર હય
 મયને કહા વ શમશ પેશાની કે કરતા હું રકમ
 ઉસને કહા લીખ જુલફે વલલૈલકી તફસીર હય
 મયને કહા ઉલક્તમેં તેરી બનપે ખેલા હુ મંય
 ઉસને કહા જીન્દા રહા ચેહલી તેરી તકદીર હય
 મયને કહા આકીલકી કયું હર વક્ત પડતે હો ગજલ
 ઉસને કહા કમબખત કે ઇશઆરમે તાસીર હય

કવાલી (કદલુ એહમદખાદી)

બજમ સાકીમે નીરાલા કોઈ દસ્તુર ન થા
 સબકે હલકમે વોહ થા ઉસસે કોઈ દુર ન થા
 ઇશક શીરીમેં જો ફરહાદને કી કોહકની
 બન્દએ દામે મોહખત થા મજદુર ન થા
 દીલકો પામાલ કીયા આપકે કયા હાથ આયા
 ગો ખુરા થા મગર અયસા મુઝે નાસુર ન થા
 નશ્તેમે લે લીયા બોસા તો ખીચા હય ખંજર

બદ્ધ ગુમાની હય ઉનેહ મુઝસે કે મખ મુર ન થા
લેકે દીલ હાથ દીખાતે હો તુમ આખે મુઝકો
સચહય દીલ દેનેકો કોઈ તુમહે મજબુર ન થા
હશરકે દીનલી મય મદ હોશ ઉઠા તુરખતસે
શએ ઈશક ઉતર જાએ વોહ મખમુર ન થા
ઉસને હર શીકલમે બેપરદા દીખાએ જલવે
હાય હમદમ તેરી આખોંમે કુચ્છ નુર ન થા

કવ્વાલી (શમશીર)

કમાં અખરૂને વોહ મારા નજરકા તીર સીનેમે
તડપ કર રહે ગયા અપના દોલે નખસીર સીનેમે
તેરે સોજે મોહખખતને જીગરકો ભુન ડાલા હય
ગજબકી લડકાદી ખુતે બેપીર આગ સીનેમે
મેરે જજાંબ મોહખખતને કીયા હય કામ માયાના કા
તસબવરને ઉતારી હય તેરી તસ્વીર સીનેમે
ઈલાહી ખએર હો ખીમારે ઉલફત ખુન ઉગલતા હય
કીસીને મારદીહો જીસ તરેહ શમશીર સીનેમે
ખુલા ખાદે ફના આકીલલી એક સચ્ચા મુસલમાં થા
જે દીલ ચીરા તો નીકલી ઉદ્દેશ્તે શખ્ષીર સીનેમે

ગજલ (મોતી)

મય ન જાનું થા સનમ અયસી જુદાઈ હોગી
સુરતે ખવાબ નઝર દીલમે સમાઈ હોગી
નહિ મીલતા તેરે મજનુંકા પતા અય લૈલા
ખાક કુચેમે તેરે કયું ન ઉડાઈ હોગી
સંગ દીલ મોમ કરે દેખકે સુરત તેરી
અય સનમ ચેહરેપે જબ અયસી સફાઈ હોગી
લેકે ખન્જરકો શએ વસલ ચલેગા કાતીલ
ખસ દીલો જાનસે ગરદનકો ઝુકાઈ હોગી
કયસે ઓ બેવફા આશકકા ગુજરા હોગા
તુર શરૂ હોકે જે સુરતકો છુપાઈ હોગી

કયસે હોવેગા ઇલાજ અપના તબીબોસે
 વસ્ત્ર દીલદારે સનમ દીલકી દવાઈ હોગી
 ચાર કુચેમે સનમકે જરા બાકે કહેના
 કબી શાકીન જલોંકી બિ બેસુનાઈ હોગી

કવ્વાલી શમશીર

કયામત હય ગઝબ હય ઉલ્ફતે જોહરા સમાઈલમે
 ફરીશતે ચાહસે લટકે હંય અયદીલ સાહે બાબીલમે
 મય વોહ બાંબાઝહું શૌકે શહાદત હય મેરે દીલમે
 લગાકર અપના ખીસ્તર જમ ગયાહું કુચ એ કાતીલમે
 ઉમીદે નફા ખાલે રોગની સુરતસે બેબા હય
 નહિ હય નામ કો જરા અય દીલ તેલ ઇન્સી તીલમે
 રહે પુરખારે ઉલ્ફતમે હુમારા દીલલી રહેબર હય
 જનામે ખીજરકી હાજત નહિ હય અયસી મંજુલમે
 લગાદે ઔરલી શમશીરકા એક હાથ અય કાતીલ
 અલી કુચ જન બાકી રહે ગઈ હય તેરે ખીસ્મીલમે
 મીસાલે માંહી બે આબ મય બેતાબ હું આકીલ
 તડપ હરગીઝ ન હોગી ઇસતરફકી મુર્ગ ખીસ્મીલમે

કવ્વાલી (કવ્વાલ અબદુલ સતાર કલકતા)

દીલ કીસીકે હુસ્નપે કયું અયસા મસ્તના બનાં
 મુજકો ખીસ્મીલ કર દીયા ઔર આપ દીવાના બના
 હસ્ત સાકી બને ઔર હમ શરાબી બન ગચે
 દીલકા મયખાના જુગરકા ખુબ પયમાના બના
 કીસતરહ હોગા મુજર અપના દરે જાના તલક
 ચહાં ફકીરી ઔર વહાં દરબારે શાહાના બના
 ખુદ બખુદ માઈલ હુઈ જુલ્ફે સીયા ઉસ શોખકી
 દીલ હમારા સામને ઉસ ખુતકે જબ શાના બના
 મત લગાના દીલ કીસીસે તુઝકો સમજાતે હય હમ
 માન લે શાકીન તુ કયું અયસા રીંદાના બના

કવ્વાલી (કવ્વાલ અબદુલ કરીમ બરૈહા)

ઇશ્કા ઉનકી મીઝગાંકા હય જાન પર અલમ લેલો

મયર તેમે નીગેહ કહતી હય એક થોડાસા દમ લેલો
 સખાલ એક બોસેકા અય માહેલકા તુમસે કરતે હંય .
 જરા મુંહસે ચેહ કહે તો દો કે હાં રાજી હંય હમ લેલો
 નીકલ કર બજમ રીંદાસે ન જાએગી ન જાએગી
 જો શક હો શેખજી તો દુખતરે રઝસે કસમ લેલો
 કડંગા ખુનકા દાવા ન મયદાને કયામતમે
 ઉડાઓ તેગ પીછં પહેલે મુઝસે ચેહ કસમ લેલો
 તુમારી ખાત ખાલી જાએ અય તોખાહએ માજ અદલા
 જીગર કુરખાં જાં તસદદુક દીલ હય જો ચાહો સનમ લેલો
 જનામે શેખ મયખાનેકી જાનીજ છુપકે આતે હંય
 મુનાસીજ તો હય રીંદો બડહકે હજરતકે કદમ લેલો
 મેરી મૈયત કે સાથ આકર વોહ કીસ હસરતસે કહેતે હય
 જનાજા મેરે કુશતેકા જરા દોદો કદમ લેલો
 મસીહા વ ખીજરકો લી આરજી મરનેકી હય
 ખરાએ નામ હાથોમે જો તુમ તેમે દો દમ લેલો
 ખુદા ચાહે તો તય હો જાએગા મયદાને મહેશર લી
 નીજામી થક ગએ હો અખ જરા મરકદમે દમ લેલો
 કબાલી . શાહજાદી જાન.

હજરતે દીલને ચેહ કરદી હે હીદાયત અચ્છી
 દુરકી હોતીહે ચારેસે મહોખખત અચ્છી .
 વસ્લ અચ્છાહે ન ગમ અચ્છા ન કુરકત અચ્છી
 સખકી ખવાહીસ હે જુરી મોતકી હશરત અચ્છી
 અયસ અચ્છાહે તો દુસ્મનકો મુખારીક હોવે
 રંજ અચ્છાહે મેરા મેરી મુસીખત અચ્છી
 આફતે રોજ તો આતીહે મેરે સર લેકીન
 દાગ દેખાએ જો દીલમે વોહી આફત અચ્છી
 ઉસ સીતમગરકો તરસ આયગા મુંહ ધો ડાલો
 ઈસ કદર દીદસે ગીરયાં નહી પુરકત અચ્છી
 મુંહપે અગયારકે અખતરકો મુનાયે દુશમન
 ઈસ કદરભી નહીં મુંહ જોરયાં હસરત અચ્છી

કન્વાલી (અલાખંદી અહેમદાબાદ)

રોનકે મયખાના જખતક સાકીએ ફર બનાથા
મસ્ત થા કોઈ કોઈ બેખુદ કોઈ દીવાના થા
જુસકો દેખો દોરમેં વોહ શાકીએ મસ્તાના થા
થા ખગલમેં મયકા શીશા હાથમેં પયમાના થા
બાદએ વહદતને જખ દીલસે મીટાયા નકશે ગચેર
જુસ તરફ દેખા વહી એક જલવએ મસ્તાના થા
થા ખ્યાલે રૂએ રોશનમેં ચેહ આલમ રાતભર
વાદીયે એમન હમારે દીલકા ખલવતખાના થા
જખ ઉઠાયા જોશમેં સાકીને ચહેરેસે નીકાખ
ફીરતો થા વોહ આપહી માઈલ કહાં બેગનાથા

(અસલી મુશતેઆદ કન્વાલ અહમદ ખખધ.)

ખુલખુલો કીશને કીયા ખાનએ વીરાના તેરા
કયું હે ચીહ્લાના તેરા
ચેહ ઉજડા ઉજડા જો નજર આતાહે આસયાના તેરા
કયું હય ચીહ્લાના તેરા
જાનલી જાએ તો અય જાન ન બુલુંગા તુએ
યાદ આતાહે મુએ
આકે નાગનકી તરેહ ગોદમેં ખલખાના તેરા
કયું હય ચીહ્લાના તેરા
તપીસે હીજશે અખ દીલ મેરા કાખુમેં નહી
તન કહીં જાન કહીં
શમઅરૂ લે ખખર અખ જલ ગયા પરવાના તેરા
કયું હે ચીહ્લાના તેરા
ભર ભર આતેહેં જો અખદુલ કરીમ આંશુ તેરે
સથ ખતા ચાર મેરે
કીસને છીન લીયા હય દીલે દીવાના તેરા
કયું હય ચીહ્લાના તેરા

કન્વાલી (ખુટી અહેમદાબાદ)

ધકિરાર વફા કરકે યું બુદ્ધો સીતમ કરના
અઅઘા નહી હય જાલીમ દીલ લેકે દગા કરના

આંખોમેં મેરી બેઠો યા દીલમેં ઉતર આવો
 અહેશાનતો ઈત્ના તુમ ઈસ સરપે ચેહ કર જાવો
 જાતે હો તો તુમ જાવો પરવાદાયે કર જાવો
 જુસ વકત મેં યાદ આવું મરનેકી દુઆ કરના
 કુશતોમેં તેરે જાલીમ કુચ્છ જાન ન રહે જાયે
 ડુખા હુવા શીનેમેં પયકાન ન રહે જાયે
 જલદીમેં કોઈ દીલકા અરમાન ન રહે જાયે
 થમ થમકે શીતમ કરના રૂક રૂકકે જફા કરના
 અચ્છા નહિ હોનેકા કીયા કરતી દુઆ મેરી
 મરનાહીથા કીસ્મતમેં આઈથી કળ મેરી
 આહાથા તુમહેં મયને કયા ઇસમેં ખતા મેરી
 આઈના હે ઓર તુમ હોં ઇન્સાફ જરા કરના

કંવાલી (કંવાલ બાકર હુસેન લખનઉ)

નમાજ કયસી કહાંકા રોજ અલી તો શુગલે શરાબ મેહું
 ખુદાકી યાદ આએ કીસ તરેહસે ખુતોંકે કહેરો અઝાબ મેંહું
 શરાબકા શુગલ હો રહા હય બગલમેં પાતાહું મય કીસીકા
 મય જાગતાહું કે સોરહાહું ખીયાલમેં હું કે ખવાબમેં હું
 ન છેટ ઇસ વકત મુજકો વાઈઝ નહિ હે મૌકા ચેહ ગુફતગુફા
 સવાર જાતાહે વોહ શરાબીમેં હાજર ઉરકી રકાબમેં હું
 કલી નમાઝી કલી શરાબી કલી હું રીન્દ ઓર કબીહું ઝાહીદ
 ખુદાકા ડર હે ખુતોંકા ખટકા, અજબ તરેહકે અઝાબમેં હું
 કયામત આનેકા ખોફ કયા હય તરદદો ફીકર કયા હે આગા
 હીસાબ કયા કોઈ મુઝસ લેગા ખતા તો મય કીસ હીસાબમેં હું
(ગજલ) [જનાબ મુન્સી મહમદહુસેનનીયર]

ખનાઈ હકને અપને નુરશે સુરત મહોંમદકી
 મકીસે લા મકાંતક હો ગઈ શોહરત મહોંમદકી
 મદીને જાને વાલોંકો જરા મય દેખ લેતા હું
 લોટા દેતી હે મુજકો ખાકપર પુરકત મહોંમદકી
 અકેલા મય ન જાઈગા લહદમેં બાદ મરનેકે
 રહેગી દીલમેં હસરત આંખોમેં સુરત મહોંમદકી

હસીનોંકી મહોબતકો લલા રખખુ' તો કાં રખખુ'
 મેરે કલમે હઝીમે ખસ ગઈ ઉલટત મહોંમદકી
 શરાબે ઇશક અહમદસે હમેશાં મસ્ત રહેતા હું
 ભરી હય દીલકે ખ્યાલે મેં મએ વહેદત મહોંમદકી
 જુતુને ફીતના સાઝીને મુઝે ઘરસે નીકાલા હે
 ખયાંખામેં શીરાતી હે મુઝે વહેશત મહોંમદકી
 લલુકા રૂપ સજ્જન નીરમગીં આંખે શીયાહ બુદ્દે
 પડહો સલ્લેઅલા નીયર ચેહ હય સુરત મહોંમદકી

[[કવાલી]]

કવ્વાલ હુશન અમદાવાદ

મહબુબે સુખ્હાનીકે હમ દરપે જો જા બેઠે
 આકર દમે પુરકતમેં હમ દીલકો લગા બેઠે
 મહેબુબોકા મહેબુબ હે હમ સર નહિ હય તેરા
 ઉમ્મતકા મોહમદ કે ઠગેરા તેરે સર સહેરા
 મહેશરમેં કહેગા ખુદા માશુક તુ હય મેરા
 ગોદીમે મહોંમદકી કીસ શોકસે જા બેઠે
 બન્દા તેરી સુરતકા લીલ્લાહ ઉઠા પરદા
 કીસ નાઝસે વહેદતકા ડાલે હુએ તુ ખુરકા
 એક મયહી નહિ ખ્યારે આલમ હે તેરા શયેદા
 ખુગદાદકે નકશેકો હમ દીલમેં જમાં બેઠે
 સુરત હે મહોંમદકી ઓર જાન હયે જલોંકી
 કયા આરઝુ મુસબ્બર તફસીર હય કુરઆનકી
 યુસુફમેં જો તજલીથી માહે રૂખે તાખાંકી
 દાવા હો જાસે હુસ્નકા વોહ સામને આ બેઠે
 ખારા ખરસકી કીસ્તી ડુખીકો નીકાલા હે
 ખરગશતા મુકદ્દરકો મેરે ક્યાહી સંભાલા હે
 તારીક મેરે દીલમેં તેરાહી ઉઝલા હે
 બેઠેકો આશકોં કે વો પાર લગા બેઠે

રીદવાં

આશમાનોપે ન વોહ ઝેરે ઝમી રહેતે હે
 નાલએ દીલ મેરે અબ અર્શ નથી રહેતે હે

દીલ હય યા કોઈ મુરઝાં હે પરીઝાઠોંકા
 સેંકઠો તુમસે મેરે દીલમેં હશીં રહેતે હે
 હો કોઈ બાતતો ઉસકા તદ્દારૂક કીજીએ
 ખુદખુદ વોહ તો અબસ ચીંખજીની રહેતે હે
 ઉલટતે દીલએ ફના કે હે જખસે પાખંદ
 ચોકડી ભુલે હુવે આ હુએ ચીં રહેતે હે ,
 જીનકા રહેતા હે મદદગાર તબક્કલ રીદવાં
 વોહ કીસી બાતકે મોહતાજ નહી રહેતે હે

[અખતર નગીનવી) ગજલ

તઅજબુબ કયા તરફદાર ઉનકા મહેશરમે ખુદા ઠેરે
 વોહ ફીર હે શાહે ખુખાં ચોર હમફીર બે નવા ઠેરે
 શબે ખીલવત ચે કહે કહે કર ઉન્હેં જાનેસે રોકાહે
 ઉદુશે જીસકા વાઅદા હો હમારે ઘર વોહ કયું ઠેરે
 મચલતી હે તખીઅત રાજે પીન્હાં ફાશ કરને કે
 કુપટા ઉન્હે સીનેપર અગર ઠેરે તો કયા ઠેરે
 અશીરાને મહોંખખતપર સીતમજે હોં વોહ થોખોહેં
 સમજ રખ્યા હે ઝાલીમને કહે ચેહ ખાં દસ્તો પા ઠેરે
 કહા જખ વસ્લકો ઉનસે તો જીઝલાકર ચેહ ફરમાયા
 તું મહીસે હમલી કયા હોજાએ તુમતો ખોહયા ઠેરે
 જવાની હે ઉમંગોપર ઉમંગે હેં તરક્કીપર
 વો મસ્તેનાઝ પરદેમેં અગર ઠેરે તો કયા ઠેરે
 મુના જાતાહે હલીમ એક નાઝની પર જાન દેતે હુય
 ચકીં કયુકર હો વોહ તો મુતકીવ પારસા ઠેરે

ગજલ

નુરે

નારવી

હમ ઇન ખુતોંસે સખત પહશાંન હો ગએ
 જખ કુછ ન બન પડી તો મુસલમાન હો ગએ
 હરવકત અઘનેમેં નઝર હે જમાલપર
 હો અપને આપ અબ વો નીગેહબાન હો ગએ
 અય જઝમે શોક અબ ન ઉન્હેં શરમ સારકર
 બસ બસ વોહ અપને દીલમેં પરશાન હો ગએ

ઝીકરે વફાપર ઉનકો બહોત ઝેપના પડા
 ઝુકરે જફાપર ઓર પરેશાન હો ગએ
 હું અપની ઉમ્મ ઈશકમેં હમને તમામ કી
 સખ હો ગઈ જહાં વહીં મહેમાન હો ગએ
 અખ લુત્ફ ઉન્કા લુત્ફકી હદશે ગુઝર ગયા
 મુછા કીસીને ઓર વોહ મહેમાન હો ગએ
 વોહ નુહ છુનકો જોહદકા અપને ગુઝર થા
 ઉસ ખુતપે લાખ જાનસે કુરખાન હો ગએ

(ગઝલ)

છગન બરોડા

યેહ કીસને સીખાયા હે દીલ લેકે દગા કરના
 વાઅદા ન વફા કરના કરના તો જફા કરના
 ગએરોંસે મીલા કરના આશકસે હયા કરના
 યેહલી કોઈ પરદા હે ઇન્સાફ જરા કરના
 બન્દે હંચ વફાકે હમ ઇમાં હય યેહી અપના
 દીલબરકી જફા સહેના કીસમતકા ગીલા કરના
 એક હુસ્નકી દેવીને મન મોહ લીયા મેરા
 અય ઇશકકે પરમેશ્વર હમપરલી દયા કરના
 એક શોખકો દીલ દેકે હમ અકલલી ખો ખેઠે
 કુચ્છ તુહી ખતા નાશેહ અખ ચાહીએ કયા કરના
 દીલ આયા તો આયાલી ઉસ ફીત્તએ મહેશરપર
 અય મેરે ખુદા તુજકો મંજુર હય કયા કરના
 ખેતાબીએ દીલ મેરા ઉસ શોખ સીતમગરસે
 ગર કહે નસકે કાશીદ આંખોસે અદા કરના
 સખતીએ તપે ગમશે આંખોંમેં યહાં દમહે
 ઓર આપકી યેહી જુદ હેય કરના તો જફા કરના
 પા બન્દીયે વઝીલી એક ચીઝ હય હયરાન,
 જો દીલમેં હો રખના જો મુંહસે કહા કરના

દાદરા

રહો ન હમસે દુર પ્યારે રહો ન હમસે દુર
 મસ્તે મએ ગુલરંજ બનાકર ચલે કીધરકો રંગ જમા કર

જામે શરાબે તહુર પીલાકર કરો નીશેમેં ચુર-ખ્યારે રહો
 જુનો ખસરહેં શયદા તુજપર ખાએ હંચ ચોટ જુગરપર
 હીજમેં તેરે સલીહેં મુઝતર કયા ગીલમાં કયાહુર-ખ્યારે રહો
 તુરનઝર મહેબુબે દુલારા કીજાએ મુઝપર રહેમ ખુદારા
 શ્રીફ હું તુજ ખીન મારા મારા મય આશક રંજુર-ખ્યારે રહો
 જામે શરાબે તહુર પીલાદે અચ મતવાલે મસ્તાના બનાદે
 મીરલે કલીમુલ્લાહ દીખાદે જલબએ બરકે તુર-ખ્યારે રહો
 લાડલી ઝીરપે ઓ ખુતે તરસા જુલમો શીતમકે તીર ન બરસા
 તરસ રહાહે દેખ ન તરસા ખુરા હય ચેહ દસ્તુર-ખ્યારે રહો

ગઝલ શાયક.

શિજદેમેં સર હશ્ રસુલે મદની હય
 મસશરમેં ગુનેહગારોકી કયા ખુબ બની હય
 લુટતી હય મદીનેમેં સદા ફખ્રકી હોલત
 અદલાહ અજબ દિલ મેરે મોલાકા ગનીહે
 એક ચાંદ હય ઓર ચાંદની હર એકકે ઘરમેં
 કિસ કિસકી નીગાહોમેં વોહ માહે મદની હે
 એબજસે દો દુકડે હુવે ચાંદ ફલકપર
 ઉંગલીકા ઇશારા કે શમશીર જનીહેં
 મેઅરાજ મેં બેપરદા મિત્રે અર્શપે હકસે
 હજરતકાલી કયા મરતબા અહ્મદાં ગનીહે
 દીલ મેરા મદીનેમેં હય ગો મય હુ દકનમેં
 મુજકો તો વતનમેંલી ગરીબુલ વતની હય
 હય દોલતે નઅતે નબવી ઉસકા મયસ્સર
 શાયક જસે કહેતેં હંચ વોહ કિસમતકા ધની હય

(ગઝલ ફખ્ર.)

મય સો જાઉં યા મુસ્તુફા કહે તે કહેતે
 ખુલે આંખ સદલે અલા કહેતે કહેતે
 કીયા જુખ્હ કાતીલને રૂક રૂક અચસા
 જખાં થક ગઈ મરહુબા કહેતે કહેતે
 મય વલલયલ પઢને લગા ખેખુદીમેં

તેરી બુદ્ધકા માંજરા કહેતે કહેતે
 હુધ સેંકડો મુશ્કીલ મેરી આશાં
 ફકત એક મુશ્કીલ કુસા કહેતે કહેતે
 અઢખસે જખાં થામ કર રહે ગયા મંચ
 હખીએ ખુદાકો ખુદા કહેતે કહેતે
 પહોંચ જાઉં યા રખ મદીનેમેં મંચલી
 ઇસી તરેહ સદ્લે અલાહ કહેતે કહેતે
 સખા તુહી લે ચલ મદીનેમેં મુજકો
 બહોત દીન હુવે મુસ્તુફા કહેતે કહેતે
 (દીગર)

જખાં ખુશ્ક હોયા ખુદા કહેતે કહેતે
 નિકલ જાએ દમ મુસ્તુફા કહેતે કહેતે
 તમન્ના હય દીલમેં કે દાખીલ હો યા રખ
 મદીનેમેં સદ્લે અલાહ કહેતે કહેતે
 હુવા તુરપુર રો અખ મુશાકો અચસા
 જખાં ફક ગઈ મુદ્દુઆ કહેતે કહેતે
 મોહબતમેં કામીલ હુવે ઇબને હયદર
 ફીદા કર દીયા સર રખા કહેતે કહેતે
 મજા હો જો મહેસરમેં કુછ મુજસે પુછે
 મેં હો જાઉં ચુપ મુસ્તુફા કહેતે કહેતે
 ગદાઈસે શાહી મીલી ફખ્રકો અખ
 ચે રતખા મીલા મુસ્તુફા કહેતે કહેતે
 (કબાલી)

વોહ તુર જાતે રખી કીસ કીસ અદામેં આયા
 અહમદકા મીમ બનકર સદ્લે અલામેં આયા
 અહમદ બને મહંમદ મહમુદ આર હામીદ
 બનકર શકીએ મહશર રોજે જખામેં આયા
 અહમદકો હી તસદ્લી લા તુકન તુ સુનાયા
 ઉમ્મમતકી કી તશફફી મુશકીલ કુશામેં આયા
 રહેમતકા અખ ઉઠકર બરસા ઉમંડ ઉમંડકર

વોહ તો રાત બનકર કાલી થતામેં આયા
 પી પીકે પાક હોકર ઝમઝમકે જામ પૈ હમ
 ચલ ચલ હરએક મોમીન ફીર અપની જાંપે આયા
 લયલામેં નાઝ હોકર મજનુમેં ઇસ્ક બનકર
 યુસુફમેં ચાહ બનકર ઝુલફે દુતામેં આયા

કસીદા

આપકી હસરતે દીદને મારા મુજકો
 યા નબી શકલ દીખા દીજે ખુદારા મુજકો
 જુઝ તેરી જાત મુકદ્દસકે કોન હય મેરા
 દીન દુન્યામેં નહી કોઈ સહરા મુજકો
 હસરતે દીદ હય જાન આઈ હય આંખોમેં હજુર
 અખતો દીખલાઈ જો વોહ હુસ્ન દીલારા મુજકો
 આરબુ હય ચેહી એ ખાદશાહે હુસ્ન જમાલ
 તેરી મુરતમેં હો ખાલીકકા નજારા મુજકો
 દીનો ઈમાન દીલો જાન રહે અખ યા ન રહે
 આપ મીલ જાય તો સખ ફુરુહ હય ગવારા મુજકો
 કયું નહો ફ્રિખ મુઝ માજુપે નીસાર
 ખ્યાર કરતા હય વોહ અદલાહકા ખ્યાર મુજકો

(કન્વાલી.)

સાકીકો કીસ્મે મુજશે ખેઝાર કર દીયા હેં
 આનેસે મયકદમેં ઇન્કાર કર દીયા હે
 ચેહ મયકદા ન છોડું સાકીશે મુંહ ન મોડું
 મસ્તાન મારેફતને હુશયાર કર દીયા હય
 ભર દે કોઈ ખ્યાલી દરશે ન ફેર ખાલી
 કષસરકા હકને તુજકો મુખત્યાર કર દીયા ચાહે
 દરપર તેરે પડા હું કીસ જા યહાંસે જાઈ
 અપનેસે તુને મુજકો ખેઝાર કર દીયા હે
 આખાદ મય કદા હો શાકી તેરા જલા હો
 ઉલફતકા જામ દેકર સરશાર કર દીયા હય
 ગફલતમેં શો રહેથે ગુમરાહ હો રહેથે
 સાકીને ફ્રખ દીખાકર દીનદાર કર દીયા હે

ઉઠેને રોળે મહેશર હમ નામ તેરા લેકર
 હે હેકે તુને સાગર સરસાર કર દીયા હે
 સનશુરકો પીલા કર સર મસ્ત ઉસે બના કર
 ફીર દારપર ચડહા કર સરદાર કર દીયા હે
 સાકી મેરા નીરાલા કાબેકા રહેને વાલા
 હો ઉસંકા બોલ બાલા શરસાર કરદીયા હય
 જામે શસબ ભરદે મસ્તાના મુઝકા કરદે
 સબ મંચ કશોકા તુજકો સરદાર કરદીયા હય
 હય મયકદા શરીઆત ભર તુલી જામ બહેકત
 અકબરને તુજકો અહેમદ મય ખવાર કર દીયા હે
 ગઝલ.

બીગડી મેરી બનાદો બન્દે નવાજ ખવાજ
 અલ્લાહસે મીલાદો બન્દે નવાજ ખવાજ
 ઉરફાંકા જામ ભરદો મસ્તે અલસ્ત કરદો
 બેખુદ મુઝે બનાદો બન્દે નવાજ ખવાજ
 દુન્યા વ દીકી કુલ સબ ઉનકે હાથમે હય
 જો કુચ કે તુમસે માંગે કરતે અતાહો ખવાજ
 હો લાડલે ખુદાકે ખ્યારે હો મુસ્તુફાકે
 મુલતાને અવલીયા હો બન્દે નવાજ ખવાજ
 મહેશરમે કાલ પુછે બત્લા શકીઅ તુ અપના
 દામન પકડકે દહેદુ દેખો ચેહ કયા હય ખવાજ
 ગઝલ હાફીજ

દીલ અય કયું હીસં કરતાહે તુઝે ધરખાર કયા કરના
 સદા જંગલમે રહેનાહે તુઝે ધરખાર કયા કરના
 રહા માલો મકાં કીસકા રહેગા જો તેરા બાકી
 ખરે હો દીનકી દુન્યા હે તુમહે ધરખાર કયા કરના
 હબરો નામવર ગુજરે નીશાં અબ કીસકાહે બાકી
 ચેહ સબ હો દીનકા જુનાહે તુજે ધરખાર કયા કરના
 ઉઠા લે હાથ તું સબસે ખુદાસે દીલ લગા અપના
 તુઝે લાલો અંમરૂદ મોતીચોકે હાર કયા કરના

ચે સખ દુનીયાકે હે સાથી તેરે માંખાય જોર ભાઈ
 જો મુશકીલમેં ન હો સાથી ઉસે ફીર માફ કયા કરના
 વતન જાગીરકા લેકર કરેગા કયા ખતા અય ફીલ
 ન ભુલે કમકો અપને તુઝે ગુલનાર કયા કરના
 મહેલ કીસકા મકાન કીસકા ફીધર જાગીર હય તેરી
 જો ખુદ હુસયાર હય અય ફીલ તુઝે ઇજહાર કયા કર
 કુળ રસ્તમં કહાં હાલીમ કુળ લુકમાં કહાં દારા
 ચેહ સખ હય ખાકમે પીન્હા તુઝે ઇજહાર કયા કરના
 ફીલ અપના ધંસ્કમેં માખુદકે રંખલે ખહોત પછા
 રંગા ચેહ રંગહય રંખરેજકા સુલનાર કયા કરના
 ખરેહમનસે લડા કરતે હો કયું તુમ શેખજી હરદમ
 રહો હક્કી ઇબાદતમેં તુમહેં જીનાર કયા કરના
 અખસ્તો બે રખ્યા હુમપર ચલે કાલુ બલાવાદા
 ખરેહમ કરકે વાદેકા ભલા ઇનકાર કયા કરના
 ખુદાકો ભુલકર જો રામ લછમનકો ખુલાતેં હો
 તુમહેં અય મુશરેકા ઇસ શર્ક પર ઇસશર કયા કરના
 કરો અખ રૂખરૂ હાફીજકે તોખા શર્ક વ બદઅતશે
 ખુદાકો જાન કરવાહીદ ભલા તકરાર કયા કરના

જાહેર ખખર.

હસીનોંકી જાન ઉર્ફે સુફીઓંકાં ઈમાનકે

ચારે હિસ્સે તૈયાર હય.

કિમત ૦—૮—૦ આઠ આના.

નીચેના ઠેકાણેથી સર્વે જાતની ચોપડીઓ તથા નાટકો
 તથા ગઝલો તથા વાર્તાઓ તથા હીંદુસ્તાની ચોપડીઓ બગેરે
 ઘણી જાતની ચોપડીઓ મલશે.

બુકસેલર શરફઅલી કીકાબાદ.

ઠે. રીચીરોડ—અમદાવાદ.

